Poslovni broj: P-652/2025-14

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Novi Zagreb - Istok, Turinina 3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu, po sucu toga suda Nives Grubišić Đogić u pravnoj stvari tužitelja Vladimira Šturlana, OIB: 71083393711, Zagreb, Vankina ulica 8, zastupanog po punomoćniku Hrvoju Kuprešaku, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Hrvatskog ureda za osiguranje, OIB: 38922958547, Zagreb, Martićeva 71, zastupanog po Odvjetničkom društvu Mađarić & Lui, radi nedopuštenosti ovrhe, nakon glavne i javne rasprave zaključene 16. listopada 2026. u nazočnosti punomoćnika stranaka, 16. studenoga 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Proglašava se nedopuštenom ovrha određena rješenjem Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj Ovr-786/2024-4 od 8. svibnja 2024. na novčanim sredstvima tužitelja kao ovršenika, u dijelu radi naplate iznosa od 335,70 EUR s osnova glavnice i iznosa od 60,72 EUR s osnova troška parničnog postupka, kao i u cijelosti u dijelu radi naplate zateznih kamata koje teku na iznos od 671,41 EUR od 20. ožujka 2002. do isplate i na iznos od 121,44 EUR od 5. rujna 2007. do isplate.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za proglašenje iste ovrhe nedopuštenom u preostalom dijelu, radi naplate iznosa od 335,71 EUR s osnova glavnice i 60,72 EUR s osnova troška parničnog postupka

III. Svaka stranka snosi svoje troškove parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj je tužbom od 10. srpnja 2025., podnesenom nakon upućivanja na parnicu zaključkom ovoga suda poslovni broj Ovr-786/2024-17 od 10. lipnja 2025., zatražio da se zbog zastare proglasi nedopuštenom ovrha određena rješenjem poslovni broj Ovr-786/2024-4 od 8. svibnja 2024. U bitnome tvrdi da je od ovršnosti presude koja je osnova ovrhe protekao zastarni rok, a da raniji ovršni postupci nisu prekinuli zastaru cijele tražbine. U podnesku od 8. rujna 2026. dodatno je istaknuo da su raniji zahtjevi za ovrhu podneseni samo za polovinu dosuđenih iznosa te da je nastupila zastara zateznih kamata.

2. Tuženik je osporio tužbeni zahtjev tvrdeći da je zastara prekinuta podnošenjem prijedloga za ovrhu 2018. godine u predmetu Općinskog građanskog suda u Zagrebu Ovr-1885/2018, a zatim i nastavkom ostvarivanja iste tražbine na pokretninama u predmetu Ovr-459/2022. Smatra da ni obustava navedenih postupaka zbog

nedostatne imovine ovršenika ne otklanja učinak prekida zastare, te da je novi ovršni postupak pokrenut unutar desetogodišnjeg roka. Tuženik se poziva i na datum ovršnosti presude od 23. veljače 2010.

3. Sud je pročitao rješenje o ovrsi ovog suda poslovni broj Ovr-786/2024-4 od 8. svibnja 2024. (list 5-6), žalbu na rješenje o ovrsi od 13. rujna 2024. (list 7-8), zaključak poslovni broj Ovr-786/2024-17 od 10. lipnja 2025. (list 9-11), prijedlog za ovrhu od 8. ožujka 2024. (list 12-14), rješenje Županijskog suda u Bjelovaru poslovni broj Gž Ovrv-309/2024-2 od 7. siječnja 2025. (list 15-18), presudu zbog ogluhe Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-1423/07 od 5. rujna 2007. (list 23-24), presudu Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gžn-3257/2008 od 9. lipnja 2009. (list 25-26), rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-459/22-13 od 11. listopada 2022. (list 27-29), prijedlog za ovrhu od 23. veljače 2018. (list 31-34), rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-1885/2018 od 26. ožujka 2018. (list 24), prijedlog za promjenu sredstava i predmeta ovrhe od 4. veljače 2022. (list 36-38), rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-459/2022-3 od 10. ožujka 2022. (list 41-42), žalbu na rješenje o ovrsi od 1. srpnja 2022. (list 44-45), odgovor na žalbu od 20. srpnja 2022. (list 46-47), rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-1885/2018-29 od 25. srpnja 2022. (list 49-51) te je izvršio u sudu dostupne podatke e-spisa za predmete Ovr-786/2024, Ovr-459/2022, Ovr-1885/2018.

4. Pribavljanje izvornog spisa Pn-1423/2007 nije bilo moguće jer je, prema obavijesti Općinskog građanskog suda u Zagrebu, taj spis nakon isteka roka čuvanja škartiran.

5. Cijeneći provedene dokaze pojedinačno i u njihovoj ukupnosti, u smislu članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91; 91/92; 112/99; 88/01; 117/03; 88/05; 2/07; 84/08; 123/08., 57/11., 148/11.,25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. – dalje ZPP) ovaj sud nalazi da je zahtjev djelomično osnovan.

6. Nije sporno da je presudom Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-1423/2007 od 5. rujna 2007., potvrđenom presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gžn-3257/2008-2, dvojici tuženika, među njima Vladimiru Šturlanu, naloženo platiti tužitelju Hrvatskom uredu za osiguranje iznos od 5.058,76 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 20. ožujka 2002. do isplate, kao i parnični trošak od 915,00 kn. Na presudi je otisnuta klauzula pravomoćnosti i ovršnosti prema kojoj je ovršnost nastupila 23. veljače 2010. Stoga sud ne prihvaća tužiteljevo osporavanje datuma ovršnosti navedene presude.

7. Iz prijedloga za ovrhu u predmetu Ovr-1885/2018, koji je podnesen 27. veljače 2018., proizlazi da je ovrhovoditelj od Vladimira Šturlana zatražio 2.529,38 kn glavnice i 457,50 kn parničnog troška, uz zakonske zatezne kamate na te iznose. Jednaki iznosi navedeni su u prijedlogu za promjenu predmeta i sredstva ovrhe od 4. veljače 2022., na temelju kojeg je rješenjem Ovr-459/2022-3 od 10. ožujka 2022. određena ovrha na pokretninama. Time je u oba postupka namirenje od ovog tužitelja zahtijevano za istu polovicu iznosa iz ovršne isprave.

8. U prijedlogu za ovrhu od 28. ožujka 2024. u predmetu Ovr-786/2024 zahtijevana je naplata 671,41 EUR glavnice i 121,44 EUR parničnog troška, sa zateznim kamatama na oba iznosa. Prema fiksnom tečaju konverzije 7,53450 kn za jedan euro, ukupna glavnica iz presude od 5.058,76 kn odgovara iznosu od 671,41

EUR, a trošak od 915,00 kn iznosu od 121,44 EUR. Ranije zahtijevanih 2.529,38 kn glavnice odgovara iznosu od 335,71 EUR, a 457,50 kn troška iznosu od 60,72 EUR. Razlika do iznosa zahtijevanih 2024. stoga iznosi 335,70 EUR glavnice i 60,72 EUR troška, uz razliku od jednoga centa uzrokovanu zaokruživanjem preračunavanja.

9. Prema članku 233. stavku 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023. i 155/2023. - dalje: ZOO) tražbine utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom zastarijevaju za deset godina. Prema članku 241. ZOO zastara se prekida radnjom vjerovnika poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi ostvarenja tražbine. Učinak takve radnje valja ograničiti na tražbinu koja je njome stvarno zahtijevana jer samo postojanje ovršne isprave ne proširuje prekid zastare na preostali dio dosuđenog iznosa za koji ovrha nije zahtijevana.

10. Budući da je za glavnicu i parnični trošak nastupila ovršnost 23. veljače 2010., a prva ovršna radnja radi naplate preostale polovice tih iznosa poduzeta je tek 2024., u odnosu na glavnicu od 335,70 EUR i parnični trošak od 60,72 EUR istekao je desetogodišnji zastarni rok. Ranije ovrhe iz 2018. i 2022. odnosile su se samo na jednu polovicu iznosa pa je osnovan žalbeni razlog iz članka 50. stavka 1. točke 11. Ovršnog zakona (Narodne novine, broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24-dalje: OZ) te je odlučeno kao u točki I. izreke glede dijela glavnice i parničnog troška.

11. Za preostalu polovicu glavnice i parničnog troška zastara je prekinuta pravodobno pokrenutom ovrhom Ovr-1885/2018. Sud iz ranijih prijedloga, rješenja i dostupnih podataka e-spisa utvrđuje da je tuženik, nakon nemogućnosti naplate na računima tužitelja, 4. veljače 2022. predložio promjenu predmeta i sredstva ovrhe te je 10. ožujka 2022. određena ovrha na pokretninama u predmetu Ovr-459/2022. Uredovanjem 28. lipnja 2022. nisu pronađene pokretnine koje bi se mogle popisati i zaplijeniti, a postupak je obustavljen rješenjem od 11. listopada 2022. koje je postalo pravomoćno 8. prosinca 2022.

12. Sud je pritom imao u vidu da ovrhovoditelj nakon bezuspješnog uredovanja nije u roku od dva mjeseca predložio novo sredstvo ili predmet ovrhe, zbog čega je primijenjen članak 5. stavak 4. OZ-a. Međutim, u konkretnom slučaju sud ocjenjuje da je stvarni uzrok nemogućnosti provedbe bila činjenica da kod ovršenika nisu pronađene pokretnine na kojima je moguće provesti ovrhu. Ovrhovoditelj nije povukao prijedlog, niti je svojom radnjom uzrokovao obustavu ovrhe. Njegovo neustrajanje na novoj promjeni sredstva i predmeta ovrhe se, prema stavu ovog suda, ne može izjednačiti s odustajanjem od prisilnog ostvarenja tražbine.

13. Sud ne nalazi odlučnim tužiteljevo pozivanje na presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-574/2021-2 i presudu Županijskog suda u Varaždinu Gž-346/2024-2. U tim se odlukama o pravnim učincima pasivnosti ovrhovoditelja odlučivalo na temelju okolnosti konkretnih predmeta, osobito ponašanja vjerovnika nakon neuspješne ovrhe. I u odluci Rev-574/2021-2 posljedice nepredlaganja nastavka ocjenjivane su s obzirom na činjenična utvrđenja u toj parnici. U ovome je predmetu, naprotiv, ovrhovoditelj već poduzeo prijelaz s ovrhe na računima na ovrhu na pokretninama, a nakon neuspjeha te ovrhe pokušao je naplatu putem Financijske agencije, pa potom podnio novi sudski prijedlog.

14. Naime, iz prijedloga za ovrhu od 28. ožujka 2024. i priložene obavijesti Financijske agencije (Obrazac B) od 12. siječnja 2024. proizlazi da je tuženik prije podnošenja prijedloga u predmetu Ovr-786/2024 zatražio izravnu naplatu putem FINE. Osnova za plaćanje vraćena mu je zbog neusklađenosti osobnih podataka ovršenika u izreci presude s podacima iz službene evidencije, a ne zato što je od naplate odustao. Taj pokušaj izravne naplate nije dokaz ranijeg prekida zastare za dio tražbine koji se prvi put zahtijeva 2024., ali je relevantan pri ocjeni je li tuženik konkludentno odustao od prisilne naplate dijela tražbine koji je ranije bio predmet ovrhe.

15. Odredba članka 5. stavka 3. OZ-a daje ovrhovoditelju mogućnost da u ovršnom postupku predloži novo sredstvo ili predmet ovrhe, ali ga ne obvezuje da bezuspješno nastavlja sudski postupak na pokretninama ili da iscrpljuje sve zamislive predmete ovrhe prije nego što pokuša zakonom dopuštenu izravnu naplatu na novčanim sredstvima. Suprotno tumačenje, u okolnostima ovoga predmeta, praktično bi ga prisiljavalo na ponavljanje promjena sredstva i predmeta sudske ovrhe samo radi očuvanja učinka prekida zastare, premda je mogao pokušati izvansudsku naplatu. Zbog svega navedenog sud prihvaća da je prekid zastare, nastao ovrhom 2018. za tada zahtijevanu polovicu glavnice i troška, zadržao učinak, a novi rok tekao je nakon završetka ovršnih postupaka. Do podnošenja prijedloga u ožujku 2024. desetogodišnji rok nije istekao.

16. Stoga za polovicu glavnice i parničnog troška nije ostvaren žalbeni razlog iz članka 50. stavak 1. točka 11. OZ-a.

17. Što se tiče zahtjeva za prisilnu naplatu zateznih kamata valja primijeniti članak 233. stavkom 2. ZOO koji propisuje da povremene tražbine koje proistječu iz pravomoćnih sudskih odluka, a dospijevaju ubuduće, zastarijevaju u roku predviđenom za povremene tražbine. Prema članku 226. stavku 1. ZOO, to je rok od tri godine, a takvim se tražbinama smatraju i kamate.

18. Na sedmoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 21. studenoga 2019. (Su-IV-56/19-15, sjednica 7/19) zauzeto je pravno shvaćanje prema kojem potraživanje zatezne kamate koje su zajedno s glavnicom utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugog nadležnog tijela javne vlasti ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, i koje dospijevaju ubuduće, sukladno čl. 379. st. 2. ZOO/91 (čl. 233. st. 2. ZOO/05) zastarijevaju u trogodišnjem roku predviđenom za zastaru povremenih tražbina računajući od ovršnosti ovršnih isprava."

19. Za ovaj je predmet osobito značajna i presuda Županijskog suda u Bjelovaru Gž-620/2025-2 od 17. prosinca 2025., osobito točke 17.2. do 17.4.1. obrazloženja. U toj je odluci sud, uz pozivanje na navedeno pravno shvaćanje Građanskog odjela i presudu Rev-87/2022-2, zaključio da kada nakon prestanka ranijeg postupka prisilne naplate protekne puni trogodišnji rok prije novog prijedloga, nastupa zastara cjelokupne sporedne tražbine kamata, a ne samo kamata dospjelih više od tri godine prije novog ovršnog prijedloga.

20. U konkretnom je slučaju ovršna isprava postala ovršna 23. veljače 2010., a prvi prijedlog za ovrhu protiv tužitelja podnesen je 27. veljače 2018., dakle nakon proteka više od osam godina od ovršnosti. Stoga je trogodišnji zastarni rok za tražbinu

zateznih kamata obuhvaćenih ovršnom ispravom istekao prije prve radnje ovrhovoditelja poduzete radi naplate tražbine.

21. Stoga sud ocjenjuje žalbeni razlog iz članka 50. stavak 1. točka 11. u odnosu na naplatu zateznih kamata koja je određena rješenjem o ovrsi poslovni broj Ovr-786/2024 na glavnicu od 671,41 EUR i na parnični trošak od 121,44 EUR.

22. Kako je tužitelj uspio u dijelu glavnice i troška te u dijelu zateznih kamata, a nije uspio glede ranije ovršene polovice glavnice i troška, sud je pri odlučivanju o trošku, primjenom članka 154. stavka 2. ZPP-a i cijeneći narav spora, razmjer uspjeha te poduzete parnične radnje, odredio da svaka stranka snosi svoje troškove parničnog postupka.

23. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 16. studenoga 2026.

Sudac:
Nives Grubišić Đogić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda nadležnom županijskom sudu.

DNA:
- Tužitelju po pun.
- Tuženiku po pun.

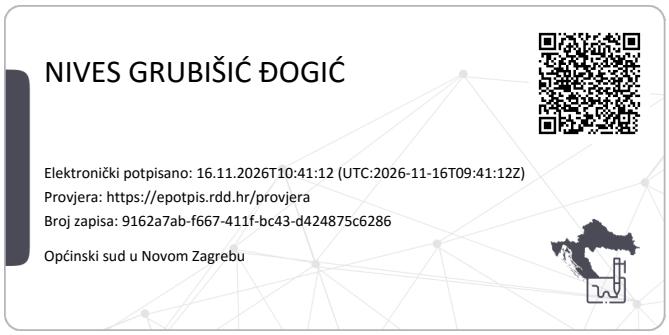

Broj zapisa: **9-30890-30a7d**

Kontrolni broj: **0dd82-78b4c-db401**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.